

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margittal József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukos M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitlér péntesóra 10 kr.

Közművelőnési egyesületek.

Budapest, aug. 10.

A magyar társadalom erejének és szellemének hőmérője a közművelődési egyesületek. Ezeket láthatjuk meg legjobban a vagyoni emelkedés fokát s a nemzeti szellemüket.

Fiatl valamennyi egyesület, a mely fiatal maga a magyar állam is. Mert fájdalom multunk ezredévéből sok századot ki kell törölnünk, amelyekben a magyar állam vagy rabságban nyögött vagy szunyadt.

A közművelődési egyesületek csak az utóbbi évtizedekben ujjal feléledt nemzeti szellem teremtetten meg s így nem lehet csodálnunk, ha még népességben, vagyonban és eredményekben szegényebbek ez egyesületek, mint kellene lenniök.

Az intelligens és vagyonos társadalomban tizezrével vannak emberek, kik közböbök a nemzeti kultúra szolgálatába álló ez egyesületekkel szemben. Még igen sokan nem tudják, hogy ez egyesületekkel szemben kötelez nemcsak a nemesség, hanem kötelez a vagyon, kötelez a műveltség.

Minden magyar embernek, ki csak egy parányi műveltségre és hazafiságra is igényt tart, kötelessége volna önként leróni a jö-

tékonyág és a nemzeti kultúra adóját. S a mint behordják az emberek az adópénztárakba a törvény által rájuk kivetett adót, ugy kellene kivetés nélkül behordani filléreinket a legközelebbi közművelődési egyleti pénztárba.

Ez erkölcsi kötelezettség alól nem lehet mentesség, mert nem emberi, hanem csak állati életet folytat az, aki csak önmagának s hozzátartozóinak érdekeivel gondol s a kinek keble szűk, a látóköre korlátolt arra, hogy a közérdek fogalmát magába fogadja.

Az önzés, az én-nek és a hozzátartozóknak védelmezése és gondozása a szerzés vágya, sőt még a takarékoság erénye is megtalálható az állatokban is; de a jótékonyág erénye s a közszellem csak az emberek tulajdona.

Fájdalommal kell bevallanunk, hogy rangos és módos köreinkben egész rétegek vannak, melyek még nem tudtak a magasabb és nemesebb emberi élet színvonalára emelkedni, melyek az önérdék vagy családi érdek korlátain túl nem látnak, s melyeknek lelkében nem kelt visszhangot a közszellem megnyilatkozása.

Ezért van az, hogy sem az erdélyi, sem a felvidéki, sem a dunántúli közművelődési egyesület, sem a többi hasonló célú társulatok nincsenek abban a helyzetben, amiben

a külföldi hasonló egyletek vannak, s működésük is aránylag szűk kerethen mozoghat

A műveltség hiányán és a közönyön kívül hozzájárul a közművelődési egyesületek gyengítéséhez az a magyar szokás, hogy alárendelt, formális kérdések felett elkeseredt vitákat folytatt a magyar, pártokra szakad, kicsinyes dolgok miatt nehezten, s ezt mindjárt felhasználja alkalmul a félre vonulásra, hogy közönyét, vagy áldozatkészségének hiányát leplezze általa.

A közművelődési egyesületeknek is mindenki eszméket akar adni s irányt szabni, a helyett hogy pénzt adna.

Igy aztán eszme, irány, terv, indítvány javaslat, kritika, gáncs, ellenvetés van minden közművelődési egyesületünkben bőven, csak azok az emberek vannak legkevesebben, akik pénzt adnak és hallgatnak, vagy akik dolgoznak és hallgatnak.

Magyarországon mindenki lelkesít, de e közben elfelejtene az emberek maguk lelkesedni. Amit pedig legjobban elfelejtene, az a pénz- és munkaáldozat. Pedig eszme és terv van már elég, csak tessék pénz adni és dolgozni a közművelődési egyesületek érdekeiért, mindenkinek a maga körében.

Az az eszme is, mely a közművelődési egyesületeket csakis az országos szövetkezés révén véli igazzen fölvirágozthatni, csak

A „Muraköz“ tárczája

Legsötétebb Afrikában.

Kepsololo Maravának birodalma »legsötétebb Afrikában« a Red River mellékén volt; a makamabondo kartographia fejletlensége miatt mondjuk x—y hosszúsági és szélességi fokok között.

Makalaka Lululu ő felségének Kapsololo Maravának a makamabondo-négek hírtelulekete királyának főbátvakarója volt. Makalaka Lululu ezért a hivatalért minden közönséges makamabondo honpolgár irigyelte.

És méltán irigyeltte. Makamabondo felfogás szerint valami kimondhatlan élvezet volt ő felségének államügyek hiányában gnu-czombok alatt roskadozó vállait és hátát szükséges alkalmakkor avatott körmökkel végig cirizkalmazni, ha makamabondok ország faunájának valamelyik szemlenebb fajtájú, verszomjns tagja éhségét csillapítandó, épen Kepsololo Maravának porusain bocsátja be szivó-csővecskéjét. Huzott vala pedig Makalaka Lululu ezen szolgálatiért az állami kincstárból egy megkalkult granadéros zubbonyt, egy pár félrejáró sarkú angol turista cipőt és egy pohárka tüzes-vizet háromszázhatvanöt napra.

Egyetlen egy makamabondo polgár nem irigyelte ezért a hivatalért Makalaka Lululu — Seseke Makoloko.

Seseke Makoloko szegény ördög volt, azt tartották a főváros intelligens lakói (t. i. kiknek legalább egy darab elnyött Boulanger nyakendő-

jük, vagy egy mellényük volt). — Mit irigyelje ő a vén aszott Makalaka Lululu azt, mert Kepsololo Maravának hátát vakarja, mikor ő ölelheti Mililulunak, Makalaka Lululu gyönyörű hajadon lányának miedert-nemérmzett, csupasz derekát

Oh, ha láthatna Mililulu szép telt idomait, midőn a gyepeknyhó alacsony nyilásán kibúva, mint az antilop olyan könnyedén, olyan surranva tűnt el a sikomora bokrok közt tőkhéj-bágréjével, hogy a Red-River vízében megmerítse; ha a leopárd ravaszágával nyomába csúszva elfoghatta visszartériben a banánliget hűvös, sötét sűrűjében; ölelhette miedert-nemérmzett csupasz derekát, nézhette gyönyörű duzzadt ajkait, szétálló tenyérvnyi fülecskéit, husos, laposra nyomott oroszkáját; szeméit melyek feketébbek a gazella szeméinél — akkor nagyobb urnak érezte magát Kepsololo Maravánál is.

De mivelhogy a főváros intelligens lakói szerint szegény ördög volt Seseke Makoloko, nem vehette meg Mililulu feleségének. ...

Egy napon, midőn a bevégzett országgyűlés után a makamabondo diplomatákkal érintkezve, szokatlanul háborgattatott Kepsololo Maravava fölséges háta és így Makalaka Lululunak hatalmas dolga volt, ő felsége abban hagyva a missionárius-ozsonázást, így szőllította meg Makalaka Lululu-t:

— Makalaka Lululu!

Makalaka Lululu e fölséges szózat után abban hagyva munkáját, makamabondo-etiquet szerint hasra csapva magát, alázatosan pislogott fel, mint a megdorgált vadász.

— Makalaka Lululu, a te leányod szép. Menj haza, hozzá el; feleségem lesz!

Seseke Makoloko, ki épen rizst tört egy famozsárban a királyi konyha számára, elszápadt volna, ha nincs fekete zsinya. A mint elantatta az oroszautóit, egy ugrással átvette magát a kerítésen, került oldott s szaladt egyenesen Mililuluhoz. Mililulu szintén elszápadt volna, ha nincs fekete szine szintén kerék oldott, de Seseke Makolokóval egyetemben. Rohantak a Red-River felé, ott hátra kapt Seseke Makolok Mililulu s áruszta vele a folyót.

Makalaka Lululu nem találván otthon leányát, biztatva Kepsololo Maravát, hogy talán gyökeret turkál az erdőn, vagy teknősbéka-tojást szed estéli vacsorára; ha megjő, elhozza biztonság, Másnap már hazudni próbált, harmadnap Kepsololo Maravava penzionálta Makalaka Lululu-t, makamabondó nyelven szólvá fejtette a makamabondo polgárság nagy öröme, mert nem hozta el leányát a szép Mililulu. — — —

Egy év után éppen a betöltetlen főbátvakarói hivatal akarta Kepsololo Maravava betölteni és épen vizsgálta az ajándékokat, melyeket a pályázók részére összehordottak, midőn híre futott, hogy megjött Seseke Makoloko és Mililulu, még pedig olyan vagyonnal, mely Kepsololo Maravavát is felülmulja; hozott egy puskát, hűzdarab üres fényrozós skatulyát, egy dragoner-csákót, egy drb. sárgász ajtókilincslet (nyakéknékné szánva), két piros gummi kapoczkötőt (karkötőnek) és sok mást. Kepsololo Maravava azonnal magá-hivatta.

Seseke Makoloko néhai Makalaka Lululuhoz hasonlóan tisztelget Kepsololo Maravava előtt.

— Seseke Makoloko, te gazdag vagy, de bönös vagy. Elvitted Mililulu-t, kit Makalaka Lululu nekem adott.

olyan mentő eszme, mint a többi. S még abban a formában is, a melyben most, a »Felvidéki közművelődési egyesület« löcsei közgyűlésén fölvetették azt, alig lesz keresztülvihető.

Gátja ennek az a rendkívül komplikált kezelés, a melynélfogva az egyforintos adománynak is az összes fiók választmányi, megyei, központi s egyéb fórumokon keresztül az országos szövetkezeti pénztárba s onnan ugyanez uton, segélyezés céljából való kiküldése legalább is két forintnyi kezelési költséggel járna.

Legfőbb gátja azonban a szövetkezésnek a partikulárizmus, a kicsinyes helyi féltékenykedés, a magyar embernek az a rossz szokása, hogy a közügyek műhelyéből is szeretné elmarni ezokat, akik munkájukkal ott kitűnnek, mintha a közügyek műhelye a husosfazekak konyhája volna.

Ha az emberek közművelődési egyesületekben s a nemzeti művelődésért csak áldozni és dolgozni akarnának, akkor nagyon könnyű volna a közművelődési egyesületek országos szövetkezetét létrehozni; még pedig akkor létre lehetne hozni oly ideális formában, hogy egy nagy nemzeti ligába olvadnának bele az összes közművelődési egyesületek s az olcsó és gyors központi adminisztráció kétszeresen növelné a liga erejét. De az emberek szerepelni is akarnak s nincs könnyebb dolog, mint a magyar ember hűségét megsérteni.

Mikor a Dunántúli közművelődési egyesületet alakították, hetven országgyűlési képviselő két hétig törte a fejét azon, miként adjanak oly szervezetet az egyesületnek, hogy a dunántúli tizenegy vármegye egyetlen lakosa se érezze magát sértve s mikor kiesztették éppen e célra, hogy minden vármegye külön központtal, külön egyület csináljon, külön autonómiával s a valamennyit egyesítő központi egyület is a tizenegy vármegyében fölváltva tartsa közgyűléseit, még ezzel a mintatervvel sem érthették el azt, hogy senki hűségében sértve ne érezze magát s már is akadtak emberek, a kik be sem lépve az együletbe, gáncsolták annak szervezetét, amelyhez pedig ennél fogva semmi közük sem volt.

A felvidéki közművelődési egyesületben pedig éles hangok keletkeztek Szalaszky Gyula elnök ama terve ellen, hogy az egyesület központi székhelye Budapestre tétessék

át s a löcsei közgyűlésen az eszme meg is bukkott.

A partikuláris érdekek ilyen előretökölés mellett s a provinciális érzékenység ilyen nagy fok a mellett ki merné remélni az ország fővárosában székelendő országos közművelődési szövetkezet vagy éppen a nagy nemzeti liga keletkezését.

Nem marad tehát egyéb hátra, mint hogy minden egyesület a maga hatáskörében, saját eszközeivel próbáljon megfelelni hivatásának.

Porzsolt Kálmán
a Dunántúli Közművelődési Egyesület titkára.

Megyénk tűzoltói Csáktornyan.

Szép ünnepély számba menő összejövetelek volt színhelye Csáktornya mult vasárnap. Zalavármegye tűzoltó-szövetsége tartotta itt rendező közgyűlését. A város lobogó díszben állott s ünnepi szint öltött.

Mult vasárnap kora hajnalban dobpergés és a lendvai tűzoltók zenekarának indulói ébresztették fel a lakosságot. Ezután a délelőtti vonatokkal érkező vendégek elé vonultak ki zenekarral a helybeli és a már itt lévő idegen tűzoltók, kiknek száma 180-ra rugott. Jelen voltak a következő egyletek tisztviselői: Zalaegerszeg, Nagy-kanizsa, Alsó-Lendva, Lenti, Szent Gróth, Z.-Istvánd, Keszthely, Kis Komárom, Perlak, Alsó-Domboru, Légrad, Sormás Letenye Mura-Csásny, Hodosán, Dráva-Egyház, Nyírvölgy és Csáktornya.

Tíz óraker választmányi gyűlés tartott, 11 óraker pedig a csáktornyai tűzoltók szolgálati érmei osztattak ki az őrternyén a helybeli és vidéki tűzoltók jelenlétében. Ezt megelőzőleg Sárosi László csáktornyai tűzoltó elnök üdvözölte a megjelent vendégtűzoltókat. Ezután kiosztatott 11 drb. 15 éves, 7 drb. 10 éves és 5 drb. 5 éves szolgálati érem. Még pedig:

1) 15 éves szolgálati érem:

Bors Istvánnak, Deák Józsefnek, Debics Jánosnak, Horvatica Mihálynak, Hernstein Gyulának, Fürst Károlynak, Matanovics Péternek, Novák Ferencnek, Prusázt Alajosnak, Raizer Antalnak és Zrinyi Jánosnak.

2) 10 éves szolgálati érem:

Masznak Józsefnek, Klein Mórnak, Szeiverth Antalnak, Partics L.-nak, Verbyák Györgynek, Baranics Antalnak és Marinovics Jánosnak.

3) 5 éves szolgálati érem:

Hanzsel Józsefnek, Döring Emilnek, Kukovecz Ferencnek, Godina Miklósnak és Adelman Ferencnek.

A szolgálati érmek kiosztása után Alszeghy Alajos a csáktornyai tűzoltó egylet jegyzője szép beszédet intézett a tűzoltósághoz, buzdítván a kitüntetett s a fiatalabb tűzoltókat a nemes működésre. Ezután az összes tűzoltóság Szeiverth Antal csáktornyai parancsnok vezetése alatt zeneszóval és zászlókkal a városban felvonult és 12 óra után szétoszlott.

Délben a Szeiverth-féle vendéglő kerti helyiségében társasébred rendeztetet, melyen Alszegei a vendégek, Knortzer György parancsnok (N.-Kanizsa) Kovács szövetségi elnökre, Kovács elnök és parancsnok (Zalaegerszeg) a ma jubiléi pozsonyi-egyesületre (melyhez sürgöny is menesztetett), Kovács Gyula parancsnok (Légrád) Sárosi csáktornyai elnökre, Kovács (Z. Egerszeg) Szeiverth csáktornyai parancsnokra, Knortzer (N.-Kanizsa) Vrancsics főszolgabíróra, Vrancsics a vendégekre mondtak felköszöntőket.

Délután 3 és fél óraker a népiskola egyik termében tartatott meg Kovács Károly elnöklete alatt a közgyűlés, melynek lefolyásáról jövő számunkban teszünk jelentést.

A közgyűlés után a csáktornyai tűzoltók iskolagyakorlatot, majd pedig díszgyakorlatot mutattak be. A népiskolánál egy szoba- és egy tetőtűz jelezetett. Feladatukat nagyszámu közönség érdeklődése mellett szépen és tanulságosan oldották meg. A vidéki tűzoltóságnak tetszését főleg vas vert-csöktüink nyerték meg.

Este a „Fehér Galamb“ cz vendéglő kerti helyiségében jöttek össze a tűzoltók, ahol Murkovics János karnagy ügyes vezetése mellett a lendvai tűzoltó zenekar sikerült hangversenyt rendezett.

Besötétedvén, rákéták eresztettek a magasba. A tűzjátékot Masznak ur rendezte, akinek ezen első kísérlete valóban szépen sikerült. Az 6 órási közönség, mely a „Fehér Galamb“ kerti helyiségének minden zugát megtöltötte, késő éjjelig együtt maradt.

— Kepsololo Maravava, oda adom neked Mililut, még azonkívül egy csáktornyai rendőrnadrágot is. — Kepsololo Maravava, még egy zacskó puskaport is adok, csak vedd el tőlem Mililut. Kepsololo Maravava még ezt a nyakraválót is odaadom, csak szabaddis meg tőle!

— Seseke Makoloko, Mililulu maradjon a tied, de a többit ajándéku ad át.

— Kepsololo Maravava fogadd el Mililut is, — nyászörögött Seseke Makoloko, a családi boldogság emlékeitől körül rajzolja.

A főfő-hátvakarói aspiránsok aggdóva néztek Seseke Makoloko nagy gazdagságát, félték tőle hátha övé lesz az iryelt hivatal. Leaték, jártak utána, hogy elküljék a nagyszellemhez egy aszagányszűrésrel a gyűlölt ellenfelet. De nem sikerült elejteniük, sőt a másnapra halasztott pályáraton is megjelent Seseke Makoloko egy kis üvegcskével.

Kepsolo Maravava éppen haditanácsból érkezett s nagyon érezte a hátvakaró hiányát s azért rögtön kihirdette törzsködbokkal, hogy a ki a hivatalat elakarja nyerni, az mutassa be rajta tudományát.

A földulok közt volt a vigyorgó Seseke Makoloko. Mikor reá került a sor, elővette a kis üvegcskét és a benne levő sárgásbarna porral behintette ő fekete felsége hátát, mellét, egész testét és göndör haját, ezután várta a hatást.

Egyszer csak szétnyúlott Kepsololo Maravava ábrázata, miut a szétfolyó teszta, kivicsorította fehére fognt, kegyes mosolylyal veregette meg Seseke Makoloko vállait.

— Seseke Makoloko, tied a hivatal. Elfogadom, nem bánom Mililut is, neked pedig adok friss feleséget, mert te nagyon okos ember vagy Seseke Makoloko.

Seseke Makoloko Mililuluval szökve a Fokvárosba ment, ott dolgozott, ott szolgálta vagyont s onnap hozta a büvös port, melyet a „Muraköz“ hátlapján illusztrálva hirdetnek. B.

A kigyó eredete.

— Indus roge. —

Brama indus isten
Emberformát öltve
Teremtényeihez
Lekerült a földre.
Jár-kelt, hogy tulajdon
Szemeivel lássa:
Jó-e vagy rossz az ő
Alkotott-képmása?

Lenyugodott a nap,
Beállott az este...

Pihenni kívánt a
Fáradt isten teste.
Éji szállás végett
Betért lát egy házba;
Ott förtelmes nyelvé
Rút „anyós“-t talála.

A rosszaszivű asszony
Szidalmmkkal fűzve
Ajtajától Brámát
Csúfosan elűzte.
Mélto haragjában
Isten az „anyós“ ra
Átkot szórt s kigyóvá
Át is változtatta.

Azóta, fájdalom,
Minden „anyós“ kigyó:
A vök leikét ölö
Méregfoggal bíró.
Oh, szentéges Bráma!
Vond vissza az átkot!
Hogy lehessen neved
Mindörökké áldott.

Várossy Mihály.

Különfelélek.

— **Q Felsége** a király születésnapján e hó 18-án a helybeli római kath. és izr. templomban ünnepélyes istentisztelet tartott, melyen a hatóságok és testületek képviselői s a nagyközönség is részt vett.

— **Szent István**, első magyar királyunk mai ünnepélyén nemcsak ünnepies szertartásokkal, de kegyeletünk s hazafias érzületünk legtisztább érzetével adózunk nagy fejedelmünk emlékének. Az ő dicső kormányzására visszagondolva áldjuk az ő uralkodói fényes tehetségeit, melyekkel megalkotó mai virágzó országunkat, s elsőként az ama boldog időszakot, midőn a legszebb reményekkel tekinthetünk második ezredvünk elé. Ma minden igaz magyar hazafi büszkeséggel üli meg e szent ünnepet, mely alkotmányos életünk alapkövetéltelére emlékeztet.

— **Festetics Jenő** gróf több heti távollét után folyó hó 16-án ismét Zalaujvárra érkezett.

— **Hínevezések.** Berkó Erzsébet okl. tanítónő a perlaki áll. elemi iskolához rendes tanítónővé, — Kohn Sarolta pedig Mura Szent-Mártonba postakézeltetővé nevezetett ki.

— **A helybeli óvoda** a nyári szünet után ismét megnyitott. Az ujonnan épített tanterem is már csaknem teljesen készben van.

— **Ésköv.** Fritz Simon sz. szigeti kereskedő folyó hó 25-én vezeti oltárhoz Tormaföldön Weisz Josef kisasszonyt.

— **Mária-Bis-triczán** az idén is népes búcsu tartott; városunkon is igen sokan vonultak át a környékbeli lakosok közül.

— **Czimbalom hangverseny** hirdett mult szombatra Sárközi Sándor 8 éves leánykája, pártoló közönség hiányában azonban a hangverseny nem volt megtartható.

— **Horvát tanulók figyelmébe!** Eitner Sándor sümei lakos olyan egy — esetleg két — horvát ajku fiúnak hajlandó ingyen élméletét az 1892-93 tanévben adni kik a sümei realiskolába a magyar nyelv elősajátítása czéljából járnának. Ajánlkozók forduljanak megkereső sorakkal fent nevezett jötevőhöz. (Vidékünk tanítóinak figyelmét hívjuk fel különösen, hogy földmívelő szülőkötől származott, jól tanuló fiukat ajánljának, a kik elvégezvén Sümegeen a 4 realiskolai osztályt, esetleg a tanítóképzőbe juthassanak.)

— **A Brava-Egyházi** önkéntes tűzoltóegylet folyó évi aug. 7. napján, Porton, a községi csárdában saját pénztára javára nyári mulatságot tartott. — Felülfizetni szivesek voltak: Tek. Grész Alajos ögyvéd 1 frt 60 kr. Sipos Károly 80 kr. Podvezanecz György 10 kr. Verly Ferenc 60 kr. Frankly Simon 20 kr. Horváth János 20 kr. Baranasic Ferenc 20 kr. Gáspérics Vincze 60 kr. Dolencsics Lukács 20 kr. és Rabics Nándor 20 krt, akik fogadják a testület nevében legmélyebb köszönetemet. Miköz János, parancsnok.

— **Megyei hírek.** Svastics B. főispán ur elnöklété alatt tartott megyei közg. bizottsági gyűlés feliratilag üdvözölte Lukács Béla, kereskedelmi minisztert. Ezen gyűlésen több kereskedelmi s tanügyi dolog intézettel el. — **Zala-Somogy- és Veszprém vármegyék** balatonparti érdekeltiségei e hó 10-én B. Fűreden értekezletet tartottak, melynek tárgyát a Balaton jelenlegi vízmagasságának fenntartása vagy apasztása képezte. A zalaiak a jelenlegi állapot fenntartása, a somogyiak pedig az apasztás mellett harczol-

tak. — **Setrn Farkas** kis-erősi szőlőbirtokos kiállított borait é a berlini nemzetközi s temesvári borkiállításon elismerő és kitüntető oklevelet nyert. — **A z-e g e r s z e g i** iparos tanulók munkakiállítását f. hó 7-én zárták be. 36 növendék közül 10 kitüntetéssel, 14 jeles s 12 jó osztályzattal nyert elismerő okiratot. — **Sulyok Mariska**, csaprendeki áll. ellmi isk. tanítónő állásáról lemondott. — **Lenti** nevű megállóhely — **Csömödér** és **Rédics** állomások közt — aug. 1-től kezdve mint rendes jegykiadóállomás működik. — **Takács Zsigmond** sümei ügyvéd neje szül. **Barthodeiszky Matild** 34 éves korában meghalt. — **Alsó- és Felső-Zsid** községek határát egy orkán-szerű jégeső teljesen tönkeltette. — **N.K.A-nizsán** a telefon munkálatai szépen folynak; e hó végén átadható is lesz a közforgalomnak. Ugyanott e héten tettek kísérletet a villámvilágítással is.

— **Hazai hírek.** Ferencz Ferdinánd főherczeg, ki most a 9. huszárezred parancsnoka a hadgyakorlatok után előlép s elhagyja ezredét József Ágost főherczeg októbertől fogva pozsonyi lakos lesz, **László főherczeg** pedig, ki most kezdi katonai pályáját, a tüzérséghez megy. — **Vaszar** Mihály, kaposvári tanár, a herczegprimás legidősebb bátyának a fia Esztergomban, **Thais Elek**, a tóvárosi volt főkapitánya pedig Karinthia Vedden am See nevű fűrdőjében meghalt. — **A közgazgatási reformra** vonatkozó új törvényjavaslatok elkészültek s remélhetőleg egy év alatt törvényerőre emelkednek. —

Uj magyar nagybirtokos Horvátországban. **Zágrábmege magyar nagybirtokosainak száma** egygyel növekedett a napokban, **Széchényi Aladár** né szül. **Andrássy grófné** ugyanis a mult hónap 30-án vette meg az ugynevezett „Szávavölgy gyöngyét“, a **Gáldovó Erdődy-féle** ezernyolczszáz holdnyi szép birtokot 187,000 frtnyi áron

— **Magyar Génusz.** Alig keletkezett Magyarországon irodalmi vállalat, mely oly rövid idő alatt, alig egy féle évi fennállása után, a művelt közönség bizalmát és pártolását kiérdemelte volna, mint a „Magyar Génusz.“ Egy fél év után a „Magyar Génusz.“ már pártatlan sikerekre hivatkozhatik s valóságos új lendületet adott művészi és irodalmi életünknek. mert hisz leghirvezebb írónk és művészeink siettek a „Magyar Génusz.“-nak rendelkezésére bocsátani munkáik legjavát s az eddig megjelent 32 szám egész tárháza a szebb-nél szebb s művészi kivitelben bemutatott képeknek melyek érdekesek s művészi becsesel bírók, vagy tanulságosak a szerint, a mint az események felszínre vetettek egy-egy aktualitást. Egész tárháza az írók becses munkáinak s ha itt nem közöltünk névsort, csak azért történik, mert alig van számottevő magyar író, a kinek nevét ide nem kellen nyomatnunk. A közönségnek alkalma volt tapasztalni, hogy a „Magyar Génusz.“ miként emelkedett számról száma fényben, pompában, külsőleg és tartalmilag. Ez a folytonos emelkedés jellemzi a „Magyar Génusz.-t, melynek hasábjain csaknem kizárólag eredeti magyar dolgozatokkal találkozunk az olvasók s melynek minden számában kivétel nélkül találunk egy-egy nagyértékű munkát Dóczy Lajosnak, a nagynevű kolónie tollából. Kiemeljük ezt különösen azért, mert Dóczy Lajos kizárólag csakis a „Magyar Génusz.-nak ír, már pedig e hirneves költőnek minden megszólalása egy-egy eseményszámban megy. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a „Magyar Génusz.“ versenyképes a hasonló külföldi vállalatokkal s e mellett olyan minden ízében magyar szépirodalmi lap, mely minden művelt család asztalán önértzettel foglalhat helyet. **A „Magyar Génusz.“** előfizetési ára: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt. negyed évre 2 frt 50 kr. **A „Magyar Génusz.“** szerkesztősége és kiadóhivatala.

Cognac A mostani járványos időben talán nem lesz érdektelen reprodukálni a magyar községi és körorvosok országos egyesületének, továbbá a balneologiai egy-let hivatalos közlönyének a „Közegészségügyi Kalauz.“-nak „Kitűnő cognac“ cím alatt folyó évi márczius 20.iki számában közölt híret, annál kevésbé, mert épen a cognac, melyet a kolera ellen nagyon ajánlanak. A nevezett szaklap ezeket írja:

„Ujabb időben egy rendkívül finom és jó cognac jelent meg a közfogyasztás piacznán. A gróf Esterházy Géza-féle cognac ugyanis egy a tiszta előállítás, valamint szeszartalom tekintetében oly kiváló szeszproduktum, hogy annak akár egészségesek, akár a javalat szerinti betegek számára való használatát a legjobban ajánlhatjuk. Az orvosi gyakorlat az ujabb therapiában lényeges szerepet juttat a cognacnak s azért azt hisszük, hogy ezen minden tekintetben elsőrangú cognacnak megismertetésével és ajánlásával jó szolgálatot teszünk orvostársainknak.

A herczegprimás hatosai Sokat foglalkoztatja a Fűreden nyaraló közönséget a herczegprimának az ottani életmódja. Az ország főpapja olyan egyszerű reverendóban jár, mint akármelyik falusi plébános, csupán a kalapja alatt visel egy kis biborsapkát. Nagy sétákat tesz a Balaton partján, s hol egyik, hol másik régi ismerősét fogja el tekintet nélkül arra, hogy az szegény ember e vagy jómódu, katolikus-e vagy zsidó és épp azon a hangon diskurál vele, mint mikor gymnáziumi tanár volt. A primás minden héten 400 frtot oszt ki csupa ujvertet ezüsthatosokban, a melyeket direktre erre a czélra hozat a pénzverőkötől. Balatonfűred már is el van árasztva a primás fényes új hatosáival. A primás senkit el nem utasít kérelmével. Mikor arra figyelmeztetik, hogy sokan visszaélelt követnek el azt feleli, hogy a ki kér, annak adnia kell s az okokat minek kutatni. A primás illetékepen évenként 20,000 frtnál több fényes hatost oszt széjjel. Fűreden azt beszélik, hogy Vaszarj három főherczeg ajánlása emelte a primási székbe: Albrecht, Frigyes és József főherczegek. Mi igaz ebből, persze nem lehet tudni.

Automata mint lódró. Nagyon is amerikaias izü, tréfás találmányról veszünk hírt, amelynek két szembeötlő tulajdonsága van: az egyik az, hogy a passiv szemléltre nézve kacagató, a másik pedig hogy az egész találmány nem ér egy polturát sem. Sétalovaglását végzi a gavallér, gondatlanul nézget ide oda s egyszerre csak észbe jut, hogy valamely ügyét sürgősen kell elintéznie. Töprenkedik, hogy mit csináljon a lovával? Hirtelen szemébe ötlök egy gépecske, melynek tábláján a következő vers van feltűnő betűkkel kipingálva:

„Dobj belém egy huszaskát,
Megtartom a lovacskád.“

Ím! — gondolja a gavallér, — ez csakugyan olcsón csinálja a dolgát. Kivesz egy huszast, bedobja a nyíláson, mire kiugrik a gépből egy kampó, melyre rádobva a kantárt, rögtön összecuszkodik, úgy hogy azt erősen tartja, tehát a ló el nem szabadulhat. A gavallér nyugodtan távozik, elvégzi a dolgát s jön vissza a lováért és ekkor oh csodák-csodája, egy másik táblácska mered az elszörnyedt lovag elé, a következő versikével:

„Ila nem adsz még öt huszast,
Nem eresztlem a lovad.“

Bosszusággal eltelve bár, de kénytelen elővenni a csillogó huszasokat ismét, hogy a furfangos gépet engedékenységre bírja. A legeredetibb azonban az egészben, hogy míg a tulajdonos odajár, a lovat bárki elcsipheti öt huszasért.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaju novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jozeffa** urednika vu Cakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 lrt
Na pol leta . . . 2 lrt
Na četvert leta . . . 1 lrt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznano se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tjedan jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Kak se budeš čuval kolere.

II.

Kolera nije tak navaden beteg, ali ju i vu našem Medjimurju osobito starci dobro poznaju od negda, a i vezda nam se jako grozi.

Kolera počimlje s črevoboljom (trbo-boljom) i proljevom (laksirom). Proljev bi va po večkrat i postane zevsema židek kak voda od kuhane rižka e (rajza). Po-leg laksira i bluvanja betežnik jako zedja, a počmu ga mučiti i krči. Ako nekrene na bolje, betežnik hitro prepane; glas mu oslabi, a vu licu se premeni, koža preblēdi, pomodri, ohladni i naguza se, pak vu tom jadnik i zgine. Gdēgda se to preobrne vu vrućinu (vu ognjevicu), ter betežnik opadne vu nekakvu vrućinu, iz koje se teško zdigne.

Ima krajov, vu kojih rēdko gda nema kolere, gdē se je tak rekuć nastanila. S tih mēstah prenosi se ona po gdēgda vu dalešnje kraje, osobito po ljeti. Ako najde zgodu (priliku), onda se širi. Najpovoljnēše joj je, gdē ga je smrada, prhnjenje i gnjiloće, gdē je jako naseljeno, gdē se ljudi slabo hrane ili zlo opravljaju (o-đevaju), ili gdē su nevredni, gdē voda nevalja itd.

Klice kolere nahadjaju se vu izmetinah betežnikovih. Razna'aju se vsikak, ter dospēju vu zeludec i črēva.

Stari i slabi ljudi lehkeše zbeležaju, a najleže oni, koji beteguju od zeludca ili črēvah. Pijanci — vu obće ljudi nevredni (lakovni) vu jestvini i pitvini — prvle zbeležaju.

Kolera je najpogibelneša za đecu, starce i slabe ljudi; oni je teško preboliju Gdo jenkrat prekuži (ozdravi), nemore je dobiti taki i po drugi put, ali gda na novo bukne, nije siguren.

Kak se more čovek okužiti od kolere?

Čovek se more okužiti, ako nagazi na izmetine ili bljuvotine betežnikove; ako gdo pije vode iz zdenca ili iz potoka, rēke, vu koju su se scēdjale izmetine njegove, ili vu kojoj su se prale stvari nje gove.

Kužne klice kolere moreju dospeti vu vusta, vu zeludec, vu črēva, pak stopram odtud dojtju vu telo okuženom hranom ili vodom, sa okužena posudja ili prsti a prav i zrakom (luftom) dospiju vu vusta, ter kad se pogutneju i dalje.

Dok su zeludec i črēva zdrava, teško je kužnim klicam vu telo nuter dojtji, ar ih zdrav zeludec svojim ljutim sokom s fōnda.

Čim pak zeludec i črēva najmenje obole, moreju klice prepustiti.

Zato neoboli prav vsaki čovek, koj je bil vu priliki, da se je mogel okužiti.

Kaj je potrebno činiti, ako se makar izdaleka grozi kolera?

Gdēgod se tiče zdravlja, tu je najpoglaviteše čistoća. Čisto telo, čisto ode-lo, čista hiža i dvorišće, čiste vulice i grabe i vsa okolica, — naj bude čisto, čisto kaj je na tebi, vu tebi i oko tebe, — to je najjaka obramba proti vsakomu betegu, a osobito proti koleri. Treba se anda večkrat kupati, prati, ter gustokrat se vu čisto preoblačiti.

Hiža nek je navēk kredna i vu njoj navēk čist frižek zrak (luft). Treba paziti, da je hrana čista i dobra, da meso nije izkvarjeno, da ribe nisu smrdljive, da sad nije povehjen i zeleni, da je posudje i voda čista.

Treba biti mertučljiv vu jelu i pilu, ar gdo je mertučljiv, taj rēdko kada zbeleža. Po tom je čist, zdrav i vreden čovek najsigurnēši branitelj od kolere.

Kad je gdo vu blizini kolera, nije dobro iti na senjme, prošćenje, gostovanje, parade, dospomenke, karmine i kakve god

Z A B A V A.

Žena poginuloga.

IX.

(Dalje.)

Za dugotrajnoga tabora, vidjali su gustokrat sad ovdj, sad ondi, sad vu magjarskom taboru, sad opet vu austrijanskih taborih jedna ter istu žensku, koja se je uvēk mēnjala, ter se sad kak marketandica, sad kak mužača ili kak mladi čovek opravljala, pak kak su ju opazili, već joj je nestalo traga — izniknula je . . . Kad su na nju sumnjali, pak ju progonili, poslali kud bilo za njom vu potēru s toćnim opisom njezine spodobe, to je vse bilo zabadava, ar kak su ju dostigli, već je to ni bila ona, koju su iskali: druga persōna, drugo lice, druga putnica — i nikakva spodobnost s prveš-njom persōnom.

Većkrat joj se potli pripetilo, da su ju vlovili ve pri cesarski vojski, vezda pri magjarski vojski, pak opet razmela se je ona vsigdi jako spametno izvinuti — zgovoriti; — i komaj kaj su ju vlovili, već su ju i ipustili.

Nazadnje držali su ju vu obedvejuh tabori špionom za svoju stvar, — pak je

onda slobodno prehadjala iz jednoga tabora vu drugi. Ona nije na jednom mēstu nigdar duže ostala, nego jednu vuru, govorila je navēk s jednom samo persōnom i nije imala pri sebi nigdar nikakvih pismah. Nigdar joj se nije moglo dokazati, da je i neprijatelju činila kakvu uslugu — prijateljstvo.

Njezino očitovanje bilo je navēk toćno i obedvem stranjkam je dobro došlo.

Da su cesarski slabu hasen imali iz tih glasov, bilo je stoga, kaj su magjarski generali vu oči bitke držali spravičca — se-sije, vu kojih su na daleko i široko razlagali bojne osnove. Primetbe vsakoga i slēdnjega govornika bile su savjestno saslušane. Trudom i mukom izradjena bojna osnova (planu) bude na čisto prepisana, prečitana, i odobrena — no zutradan nije nijedna misel njezina izpeljana. Kaj se tiče do brojevine jakosti magjarske vojskn, ona je oprovr-gavala vse znanstvene broje, ar je bilo bataljuna, vu kojih je jedna kumpanija više bila vredna, nego celi ostali bataljun.

Hermina je većkrat dohadjala k magjarskom vojskovodji, koji joj je više put pokazoval celu bojnu osnovu (plan) prepisann, ter joj nudil, da bi ju predala neprijatelju; pak jer su se njezina izvidjenja sa onimi ostalih špionih slagala, samo kaj su još podpuneša bila, bila je ona kakti za prvoga špiona gori vzeta.

Kaj izvidjenja nisu odgovarjala izpelanju, nije naravno bila njena krivnja.

Jednoga dneva pred dugom bitkom kod Szōnya, bila je vdovica opet vu stanu mladoga oberstera, ona je prav vu pravo vreme došla.

Prav ste mi dobro dešli, Hermina, i kel je oberster, pozdravljajuć gospu poverljivo, — ratno večē vas je denes vrlo hvatilo zaradi vaših glasov.

Kolika čast!

A vezda vas čeka velika zadržca, koja bi ovēnčila vsa vaša dovezdašnja nastojanja.

Gospa je mučala na mēsto da bi odgovorila.

Vi morate za nas pregledati festunge Komoranske i Szōnyske.

Za to neimam sposobnosti. Tu je potreben vućen čovek, koj pozna taborске gradnje. Kak bi ja znala, čemu je ov, čemu li on obkop? Risati (cajhnati) pak čisto nikaj neznam. Ovo poslanstvo morate predati jećnomu inžiniru.

Oprostite, ljepa Hermina, takvomu poslu nije vsaki odan; za ovo treba da je čovek sposoben i odvažen, zvun toga ako bi ga vlovili, treba da sačuva prisutnost duha.

Nekaj malo spretnosti i nikaj više; Magjari nisu sumnjirci.

zabave. Vu vnožini vsakojačkoga naroda najde se i okuženih ljudih i okuženih stvarih.

Na vse se more paziti, pak ipak se ne mora bojati i strahovati. Prazen strah vsakomu škodi, ako nikaj, bar ga zbuni, ter vu zabuni večini, kaj je netreba. Svećeniki (redovniki), navučitelji i razboriteši ljudi vu selu treba da podvuče narod, kak se mora ponašati za kolere.

(Drugiput dalje).

IZ POVESTI MAGJARSKE.

II.

Peter (1038—1041.) bil je pokolenja talianskoga i mrzil je Magjare. Najvešće službe delil je Talianom i Nemcom. Kada bi zbog ovoga vnogi magjarski velikaši sponašali mu bili, — Peter je ovak odgovoril: „Tak dugo nebudem miren, doklam Magjarsku zemlju v Nemačku neprevignem.“ Nego Magjari nisu čekali tak dugo, već su Petra iz orsaga pretirali i na mesto njega zebrale su svaka od Stefana kralja, koj se je zval:

Aba-Sámuel i bil je Nádor (1041 do 1044). Ov se spočetka za dobroga i milosrdnoga kazal, dapače narodom svojim oprostil je plaćanje poreza (porcije) na tri léta. Na skoro se ipak previdelo da je on prez mere nemilostiven bil. Najmre, — poklati dal je 40 velikašah, zato da su s Petrom držali. Sbog koje nemilosrdnosti Magjari razljučeni:

Petra (1044—1046) drugi krat pozvali su, da prevzeme tronuša. Ov je i došel, ter je s pomoćjum Henrika III. cesara nemačkoga nadvladal Aba-Sámuela, s kojom prilikom cv vu bitki pri Rabu zaklan bil je. Nego Peter i po drugač se ni je hotel pobolšati. Već Henriku III. celoga orsaga podložil, i tak iz tronuša magjarskoga kraljestva sam sebe nemškim tlačnikom ponizil. Zato su Petru kakti nevernomu prodavcu domovine, oči izkopali.

To dopušćam, Hermina. Da je lahko dojtí vu festungu i za šance, to je istina, no kaj je stím dobljeno? Tam vsako mesto obiskati i vse notovati to je zadaća i to izpeljati, a da se neopazi, — za to je potrebna izvanredna oštroumnost (bistroća), kakove zvun vas, neima pri nikim.

Naj anda negdo s menom ide, gdo to razme. Kak slepi i šantavi vu priponesti, ipak budemo vrčnosti imali jednoga čevka.

Do béss, gospa, vi ste deues nenavadno nagujeni na šalu, — čovek, koj bi se s vami podstupil iti na špioniranje, moral bi vam se fanatično povdati.

No? Pak kaj se takov čovek nebi mogel najti no svétu? Zapitala je žena, oslanjajuć se zavodljivim šmajhlanjem na oficirova ramena . . .

Gospa, vi mene mislite? Na moju poštnu reč, ja neljubim takvoga posla. Bil sam već osem put vu bojnomo ognju i znam, kaj se to veli srčenost (koraž), no za ovakov posel menjka mi vsaka srčenost.

(Konec sledi).

Pisal:

Glad Ferencz.

Držali su ga zaprtoga vu Székesfehérváru, gde je i za kratko vréme vumrl. Po Petru zebrale su za kralja pobegnjenoga starešega hercega:

I. Andra'a (1046—1060). Taki kak brz je tronuša prevzel, jedna stran magjarah potrebuvala je od njega da naj starinsku poganinsku véru nazad vpelja, a kršćansku véru naj izbríše. Kralj je s prince popušćal potrebuvanju puntarah, buduć je zadosta vojnikov ne imel, da poganine kaštiguje, nego potlam je s pomoćjum mlajšega brata Béle ipak obladal. Za ovu pomoć obećal je Béle korunu. Nego potlam, kad bi se Andrašu sin Šalamon bil narodil, — skratil mu je ovo obećanje. Sbog toga porodil se je boj med dvema brati, — vu kojem Andra, vu velikoj stiski, iz konja opašil, zgažen je bil. Mesto ovoga boja bi'o je na okolici Tise. Sbog ovoga boja za véru pripetil se vu to vréme i on dogodjaj, kak su najmre poganimi svetoga Gellérta biskupa, iz Budimskoga brega, — koj i dan danas biskupovo ime nosi — vu Dunaj hitili.

Sreća vu nesreći.

Na ov čudnoviti način sreća vu nesreći i nesreća vu sreći redko kada skupa dojde, kak se je to dogodilo dvem mornarom vu jednom ratu na morju, kojega su vodili Rusi sa Tarcu.

Vu jednoj takovoj morskoj bitki, kad je najvručće išlo, kugle su fučkale, deske i jadra su se trla, ognjene bombe su sim i tam letele i tu i tam se je na ladji ogenj pojavil, kojega nije bilo moguće pogasiti. Nekaj strašnoga mora biti, ako čovek neima nikakov drugi izbor, nego ili vu morje skočiti ili pak na ladji vu ognju zgoreti. Kad je anda vu toj bitki na prije opisani način na jednoj ruskoj ladji išlo, bil je orđi samo taj izbor: ili vu vodu skočiti — smrt — ili opet na gorećoj ladji ostati — je opet smrt.

Ali taj izbor med smrtjum vu vodi i smrtjum vu ognju bil je dvem ruskim mornarom prišpanar, jer se je ogenj razprostranil do komore vu kojoj je puškin prah na cente bil nagomilén. Prah se je na jedan krat vužgal i čela ladja je strašnim treskom odletela vu zrak. — Sve kaj je bilo na ladji živo, je propalo, samo dva mornare je nekom čudom tak odneslo vu zrak, da su se gore vu okrugu obraćajuć, jedan nad drugim i opet na opak vrteli, dok nisu posve zdravi i neozledjeni za neprijateljskom jednom ladjum natrag vu vodu pali i to je bila sreća!

Ali turci su kakti pozoji na nje nahrupili, zvadili je iz morja mokre kak miše, te je postavili na jednu ladju; a jer su neprijatelji bili, bil je pozdrav vrlo kratak. Nitko je nije pital, jeli su pred svojim odputovanjem iz ruske ladje, obedovali ili su još na tešće, nego su je bez svakog dalnjeg oklevanja vu najnižij moker prostor na ladji odveli i tam za lance prikovali — i to je bila nesreća!

Medjutim su opet kugle fučkale, deske i jadra prašćala, ognjene bombe sim tam letele — i puf! raznese se sad turska ladja, na kojoj su bili prije rećeni dva ruski mornari zarobljeni, strašnim treskom na jezero komadah vu zrak. Mornari su skup s ladjum odleteli te su sada opet ne daleko od svoje ruske ladje vu morje opali, gde su od svojih još živi bili potegnjeni iz vode na rus-

ku ladju — i to je bila velika sreća!

Ali za ovu opet dobljenu slobodu i za po drugi krat oslobođeno življenje su naši dva dobri mornari morali veliki aldov doprinesei, morali su najme svoje noge alduvati, jer kad je turska ladja vu zrak otišla, a oni s njum, su im lanci, za koje su bili prikovani stranom noge potrgali a stranom opet tak teško ozledili, da su im se morale, kad je rat prestal, odrezati — i to je bila opet velika nesreća!

Ali obodva su srečno operaciju podnesli te su vu tom zalostnom stanju još nekoliko godina živili. Konačno je jedan od njih vumrl a kasnije i drugi — i to med onim svem, koja su se šujimi prije zgodila, nije bilo najgorše.

Ovu pripovest je jeden verovanja vrčden muž na javnost dal, koj je obodva mor nara bez nog sam videl i dogodjaj iz vlastitih njihovih vužt čul.

Složil:

Em. Molay.

Dva trapisti.

Poznata je strogost reda trapistah. To su patri, koji kad svoju službu obave vu cirkvi, idu s motikami plugi i branami na polje delat. Šale, smeh, dapače svaki spomenek njim je zabranjen, oni mućć i vu zemlju gledeć idu vu cirkvu, iz cirkvc, na polje iz polja — kod njihovog stola, na kojem neima nikad mesa, vlada grobna tišina, spavaju na tvrdih deskah bez slame; kad se vu kloštru jedan drugoga na hodniku ili štegnah sastaju, jedini im je pozdrav: „memento mori“ po horvatski: „spomeni se, da ćeš vumreći.“

Strogi zakon toga reda sam ovde vu kratko zato navel, da vrčdni čitatelji budu sledeću pripovest razmeli, jer bez toga nebi ju moguće bili razmeti.

Prije trideset i šest godina (1856.) je živil vu kloštru „La Trappe“ jedan vu velikoj starosti pater trapista. Dvadeset godina i vi e je bil vu kloštru bez da je ikada drugo progovoril izvan vu cirkvi kod službe božje ili navadni njihov „memento mori“ i bez da je vu to vréme ikada vu drugoga patra celicu stupil. Akoprem star i nemoćen nije se hotel poslužiti za nemoćne i bolestne dopušćenimi pogodnostmi i lahkoćami, nego je sve zmirom se držal strogog zakona, kak dok je bil mlad, zdrav i jak.

Jednog jutra čutil se je osobito slab, kak još nigdar, ali mu zato ipak niti na pamet nije došlo svoje navadne posle zanemiriti i on se je stal da molitvi vu cirkvi prije sunčanog izhoda prisustvuje. Vračajuć je cirkve obdoljela je takova slabina, da je opoletavajuć se do svoje celice došel, gde si je javkajuć na svoju pretrdu postelj legel. Onde je betežen i prebetežen ležal i tak na glas skećal, da ga je bilo van iz celice čuti.

Najedan krat se odpru vrata njegove celice i nutar stupi tik njegove celice stanujuć pater trapista. Preko dvadeset godina nije nitko čez ov prag stupil do jedinoga stanovnika iste. Nutar došavši bil je trapista, koj je skoro tak dugo, kak i beteženik vu istom kloštru La Trappe stannoval, tik njega stannoval, svako jutro, poldan i večer s njim vu cirkvu hodil a ipak vu tak dugom vrémenu niti jedan drugoga ikada poglednuo a još manje nagovoril.

Nutar stupivši nagovori sada betežnika: „Brate, morem Vam morti vā čem sluziti?“

„Moje vrēme ide sada hitro k koncu“ — odgovori betežnik — „ali me još jaki vez veže na ov svēt. Ja sam najme imal jednoga dragoga rodnog brata, kojega sam vu zabludnosti pokvarenog ovog svēta vani ostavil. Stanje njegove duše me vrlo uznemirava, i ja za stalno držim, da kad bi on sada kakov glas o meni dobil, nebi bilo bez uspēha i on bi se od grešnog puta odvrnul. — Ako je moguće, dajte mu moju žalost nad njegovom zabludom na znanje; govorite mu o važnosti spasenja duše, prosite ga — sh prosite ga“ — — sad odpre betežnik oči i pogleda vu lice polag postelje stojećeg patra, za da i na taj način zelju svojega srca izrazi.

Ali komaj da je vumirajući vu njega oči svoje vuprl, kad presenečen zavikne: „Tko ste vi?“ Taj obraz mi je poznat — ali ne, ne — on nije!

„On je“ — veli na to on drugi — Ja sam tvoj brat! Kratko vrēme za tobom, slēdeći tvoj plemeniti čin, rekel sem i ja svēt, koj me je tak dugo vkanjuval zbogom, božja providnost me je vodila sigurno i dala mi je celicu polag tvoje. Akoprem je moja ljubav napram tebi bila velika, odlučil sem ipak za pokoru mojih grehov, s tobom niti rēči progovoriti, dok nedođe za jednoga ili drugoga ona zadnja vura, kad će se duša od tēla početi dēliti.

Prek devetnajst lēt sem ja tvoje molitve med suzami za me čez ovu stenu poslušal, bila mi je velika muka moju genjeost zatajiti, ali ja sam ipak moj zagovor obdržal i — mučal.

Sada dragi brate je naš put skoro na koncu, a plača čeka. Hvala Bogu! — Idi vu miru naprvo — tam gore čemo dalje govoriti.

Koja se ozbilnost „zatajenja samoga sebe“ iz ove pripovesti vidi? Dragi čtevec, vuči se od ovih dveh trapistov!

Priredil:

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Na znanje.

Na mesto 3-ga ov mesec — zbog dež. dja neodržanog porcinkulskog sejma vu Čakovcu, — bude se na 25 ga ov mesec novi sejem obdržaval.

Voda za piti i kolera.

Vu Pasteurovu zavodu vu Parizu izvodil je dr. Christmas probanja, kuliko se gradošov kiseline mora primēšati vodi, da se vu njoj sfondaju bacilli kolere i tyhoida. Rezultat (posljedak) je bil ov: Sest decigramah citronove kiseline, vlejane vu liter parizke vodovodne vode, vubija za fertalj vure vse bacille kolere vu toj mēri vode, a devet decigramah dosta je, da vu bije bacille tyhoida vu litri vode. Da se anda priredi absolutno neškodljiva voda za piti, dosta je, da se na liter vode primēša gram citronove kiseline. Tak priredjena voda zevsema je pitka i dobro podnaša vino. Pokehdob kilogram citronove kiseline košta po priliki 1 frt 50 kr., da se 100

litrov vode posve neškodljive za zdravje prirediti sa troškom od 15 kr. Vu ovo vrēme, gde kolera vse dalje se širi, doista su ova iztraživanja parizkog doktora od obće znamenitosti.

Grabežno umorstvo.

Vu Hódmező-Vásárhelyu provalili su v noći od 4. na 5. augusta nepoznani razbojniki k preštimanomu posēdniku Stefanu Kortiu ter su njega i njegovu tovarušicu strelili i orobili ih za 300 forinti. Svedokinja čina toga bila je svest Kotijeva kojoj su se razbojniki zagrozili, da ju budu vubili ako se samo i gene.

Grozna božja kaštiga.

Jeden američanski list (novine) done sel je grozni glas v božjoj kaštigi: Vu selu Plato vu severoameričanskoj Minezoti živiju skupa mladi par zakonskih ljudih, imenom Miler. Nezadnja došel je vu njihovu hižu židovski agent, ter je gospi med drugim stvari ponudjal na prodaju i razpelo s Jezušom. Gospa nije hotela nikaj kupiti, a po najmenje samoga križa. Nu židov nise je dal iz hiže, nego je vse to više ponudjal gospi, da bi kupila križa. Gospa je vu srditosti na to rekla: da bi rajši hotela v deti vu svojoj hiži vraga nego kipa Jezu a Zveličitelja. — Tri ljedna poslje toga legla si je vu postelju i porodila je bitje (stvorenje), od kojega nemre se reći, da je čověk, zver ili vrag: Kakov strah je nastal vu hiži, kad je gospa skupa s mužom opazila ovo novorođeno bitje koje je pokrito po celom tēlu dva cola dugimi ščetinami, malimi svetlimi očmi, s podpunimi špi astimi zubmi, kozjimi nogami, a s 18 colov dugim repom i s dvema kratkimi i ostrimi rogi na glavi. I to strašilo (nakaza) skořilo je taki iz postelje, ter se počelo na vsih četirih kop tati i skakati. Za materino mljeko nemari, nego išće odpadke po hiži i kuhnji i nje ždere. Ta nakaza gledi grozno, grize okolo sebe i grozi se vsakomu, koj bi ju hotel vkrotiti. Dojkinja, kad mu je hotela dati cekati, morala ga s vrēom nakla odrinuti, tak ju je zgrabila ta nesnaga iz koje za istinu gleda pravi vrag — Vse ondešnje ljudstvo drži da je to božja kaštiga na one rēči nesrećne majke.

Žega (vručina) vu Ameriki.

Iz Nju Jorka pišeju: Napokon popuša vručina, akoprem podjedno vumira vno-go ljudih. Pred petimi dnevi vumrlo je 90 ljudih i 125 konjov od vručine. Broj ljudih koji su od vručine omegli je jako veliki. Vnoge fabrike morale su obustaviti delo. Vsega skup je vu Nju Jorku od vručine vumrlo do vezda 1731. Samo prešestne nedelje vumrlo ih je 1434 ljudi. A nije niti vu varašu Čikagu bolje

Vu zdvojenosti.

Vu Temišvaru dogodil se je ovih devov ov strahoviti dogodjaj: Adolf Gallas, privatni činovnik, boloval je na očih, pak je stoga i bil odpućen. Vu zdvojenju hotel se je izvan varašu vu blizini željezničke štreke obesiti, ali mu to nije pošlo za rukom. Vu istom času išel je poleg onud jeden dijak s flaubertovom puškom na lov. Gallas je opal pred dijaka na kolena ter ga zaprosil, nek ga strelji vu glavu. Prestrašeni dijak pobegele je meditimoga. Za nekoliko minut došel je šnelcug, Gallas si

je hitro legel poprečki na sinje, a cug mu je odrubil glavu.

Njegovo Veličanstvo vu Pečuhu.

Iz Pečuha javljaju: Minister nutraš-njih poslov dal je na znanje supremuš komēšu (šoispanu) Kardošu, da bude Nj. Veličanstvo 15. septembra pred poldan došel vu Pečuh. Službenog dočeka na banhofu nebude, ar bude Nj. Veličanstvo on hip odputovalo vu Harkany. Tu si bude vladar cel dan od dugoga svojega putovanja iz Česke počival. Na 16. i 17. septembra nazočen bude kralj vojnim vežbam i dojde još 17. vu Pečuh. Na 18. septembra prijemal bude kralj tri deputacije. Kler biskupije pečuhske, predvodjen biskupom Dulanskim; deputaciju baranyske varme-dije predvodjenu načelnikom Aidingerom. Minister prezeš grof Szapárv i minister honvédov barun Fejérváry dočekali budu kralja vu Pečuhu, a s kraljem se bude doppeljal minister a latere Szögyény. Varaš se je pobrinul, da vladara kaj ljepše dočeka. Za nakit i razavetu votirano je 3000 forinti, a za namešćenje soldaćtva vu poljskih šatorih, koje bude posudilo ratno ministarstvo, 8000 forinti. Za izplatu soldaćkih plaćah stiglo je pečuhskom porezom poštom uredu 9. toga meseca 2400000 forinti.

Nekaj za kratak čas.

1.

Spozabljenje:

Gost: Čujete kelner, denes je opet mala porcija. Ja navadno dobivam po dva fplate.

Kelner: Istina je, brž čas je kuharica zaboravila falata prerezati.

2.

Vmirenje.

Jeden šalivec bil je vu dru tvu, gde je za stolom sedelo trinajst pešon. Kad je to domača gospa v pamet vzela, jako se je preplašila. Naj se vmiruju gospa, reknel je šalivec, — ja budem jel za dva.

3.

Od hrana.

Tri dečeci su se spominali na paši, kak su vsakojačke hrane dobre.

No, borme vam nega nikaj bolšega, nego su vam rezanci na mljeku — reknel je Matek.

Hm! Pak prava roba! Nega ti nikaj bolšega, neg friški kruh namakati vu vrhnje — mudruval je Štefek.

To je vse mačkinji breh (kašel)! Kolač s jabukami i orehi, to je stopram hrana! To da bi vi imeli! Vse bi prste obli-zavali — namudril je nje Jožek.

A gde si ti to jel? — zapitali su ga Matek i Štefek, gutajuć silbo slinu.

Ja sam ne jel, ali mi je moj otec pri-povēdal, da je vu Čakovcu na senjmu videl, kak su trgovci jeli.

Šlozil:

Glád Terenca

LOTERIJA.

Buda 7-ga augustuša 1892.

67 45 74 1 52

Csikos és kőczkás selyemszöveteket, Louisina, FoulardSürah-Taffeta-nemkülönben Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt 85 krig egyes öltönyökre vagy egész végekben is póstáber és vámentesen szállít, Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) se lyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó

Cena žitka — Gabona árak

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr.	
Buza	Pšenica	6.50	7.
Zab	Zob	5	52
Rozs	Hrż	5.70	6.
Kukoricza	Kuruza	5	10
Árpa	Ječmen	5	25
Fehér bab	Grah beli	6	—
Sárga „	„ žuti	5	—
Vegyes „	„ zmėsán	4	50

2240 tkvi szám 92.

Arverési hirdetményi kivonat,

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mozes Bernát végrehajthatónak özv. Hrebák Lipótné szül. Peczek Tilcsa végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 55 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törv. szék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő csáktornyai 754 tk. 316 hrsz. ingatlanból Hrebák Lipótot illető egy hatod részre 39 frt becsértékben és u. e. község 67 tk. 137 hrsz. s. ingatlanból u. a. illető egy hatod részre 304 frt becsértékben az árverést ennel megállapított kikiáltás. árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1892. augusztus 25. d. e. 10 órakor** a csáktornyai jbiróság tlkvárában megtartandó nyilvános árverésen n megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1892 évi június hó 11-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 560.

3022 tkvi szám 892.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Neumann Miksa csáktornyai lakósnak Kovács György domásineci lakós elleni kielégítési végrehajtási ügyében 63 forint 44 kr. hátralékos tőke, ennek 1889. évi október hó 15 től járó 8 % kamata és 8 frt 65 kriban megállapított árverés kérelmi költségek behajtása czéljából a nkanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén fekvő Domásinecz község 70 szajkvében A 1 92 hrsz. ingatlan a rajta lévő 23 népaorsz. házzal az 1881. LX. t. cz. 156 §. alapján egészen 160 frt becsárban **1892. évi szeptember hó 22 én d. e. 10 órakor** Domásineczen a községi bíró lakásán Wolák Rezső csáktornyai lakós felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adadni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni szándékozik tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadék-

képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jegerőre emelkedésétől számítandó 15 nap a., a másodikat u. a. 30 n. a., a harmadikat u. a. 60 nap a., minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 % kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módzatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. jbiróság tlkvi osztályánál és Domásinecz község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Megjegyzendő, hogy Mungyár Károly árverési vevő és késedelmes fizető bánatpénznek elvesztésén feltl ezen árverésen mint árverelő részt nem vehet.

Perlakon 1892. július hó 14 561

240 szám 892

Arverési hirdetmény.

Alulírott bir. kiküldött az 1881. LX. t. cz. 102. § a értelmében ennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróságuk 2967P 892 sz. végzése által Ebenspanger Miksa perlaki lakos végrehajtható javára Stöger Miksa perlaki lakós ellen 1200 frt tőke, ennek 1892. május 26-tól járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 55 frt 30 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával biroillag lefoglalt és 1691 frt 11 krra becsült vegyes bolti árucikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2967P 892 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Perlakon leendő eszközlésére

1892. évi augusztus hó 29 én d. e. 9 órája

határidőül kitzetlik és ahhoz a venni szándékozik ennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108 § értelmében megállapított feltételek szerint lefizetendő.

Perlakon, 1892. évi augusztus 13.

MEGYERESY GEZA

559. bir. kiküldött.

2239 tkvi szám 892.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Grahovecz András

végrehajthatónak Tarándeck Mihály végrehajtást szenvedő elleni 37 frt 48 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő m.-szerdahelyi 127 tk. 180 hrsz. a. 167 frtra; 1640 hrsz. a. 13 frtra; 1608 hrsz. a. 6 frtra; 1677 hrsz. a. 9 frtra; 1691 hrsz. a. 29 frtra; 2189 hrsz. a. 17 frtra; 1286 hrsz. a. 56 frtra; 1285 hrsz. a. 38 frtra; és 1324 hrsz. a. 70 frtra becsült ingatlanokra az árverést ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1892. augusztus 24. d. e 10 órakor

a mura-szerdahelyi község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1. 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: XX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1892. június hó 11.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 562.

COGNAC - QUINT - KIVONAT.

Kitűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognacot semmiben sem különbözik, ajánlom e jónak bizonyult különlegességet.

Ára 1 kilónak (előg 100 liter cognac készítésére) 16 frt o. é. Készítési utasítás ingyen mellékeltek. **Legjobb sikerért és egészségeseget gyártmányért kezeskedem.**

Spiritusz megtakarítás

érhető el feltűnhetetlen pálinka-erősítő-kivonatom által; ez az italoknak kellemes, erőteljes ízét ad és csakis nála kapható. Ára kilónként 3 frt 60 kr. (600-1000 literre) használható utasítással együtt.

E különlegességekben kívül ajánlom még valamennyi **esszenciámat rum szilvápálinka, törköly, fűkeserű, valamint a létező likörök, szesz-italok, cezet és borezet készítésére feltűnhetetlen minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltenek.** 155

Arjegyzék ingyen.

Egészséges gyártmányokért kezeséget válllok.

Pollák Károly Fülöp
esszencia-különlegességek gyárn. Prágában
(Tisztes képviselőket kerestetnek.)

H i r d e t m é n y.

Csáktornya mezőváros előjárósága által ennel közhírré tétetik, miként a folyó évi augusztus hó 3-ára engedélyezett de a zápor eső miatt meg nem tarthatott országos vásár helyett

folyó évi augusztus hó 25-én

p ó t v á s á r

fog tartatni.

Csáktornyán 1892. évi augusztus hó 11-én

556 2-2

A városi előjáróság.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Rózi és társa végrehajthatónak Lecsek Imre és társai végrehajtást szenvedő elleni 263 frt 68 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő a hlapicsinai 85 tk. 267 hrsz. a. 75 frt, a hlapicsinai 85 tk. 213/2 hrsz. 75 frt, a 87 tk. 213/1 hrsz. a. 75 frt, a 88 tk. 213/4 hrsz. a. 30 frt, ugyanitt 267/a hrsz. a. 75 frt, ugyanitt $\frac{3}{4}$ részben legelő és erdő illetmény fele 50 frt, a hlapicsinai 89 tk. 267/b hrsz. a. 74 frt, a 95 tk. 33/b hrsz. a. 32 frt, ugyanitt 174/b hrsz. a. 71 frt, 187/b hrsz. 46 frt, 254/a hrsz. a. 23 frt, a 96 tk. 186 hrsz. a. 37 frt, a 99 tk. 34/a hrsz. a. 7 frt, ugyanitt 33/a hrsz. a. 42 frt, 187/c hrsz. 23 frt, 254/b hrsz. 89 frt és ugyanitt a $\frac{3}{8}$ részbeni legelő és erdő illetmény felére 50 frt becsértékben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1892. évi szeptember hó 7 ikén d. e. 10 órakor

a hlapicsinai község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. s. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt

óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1892 évi június hó 26-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 558.

Pályázati hirdetés.

A csáktornyai plébániához tartozó Zalaujvár fiókközség r. k. jellegű népiskolájánál megürült

tanítói állomásra

pályázat hirdettek.

Évi fizetés **300 frt**, — 6 hold szántóföld, 70 öl konyhakert, 3 öl tűzifa; két szoba és konyhából álló szabad lakás, pincze, egy istálló és felette levő padlás.

A tannyelv **horvát**, — a magyar nyelv a törvények értelmében tanítandó. — A folyamodványok

f. évi szeptember hó 8-ig

a csáktornyai plébánia hivatalhoz küldendők.

Angyán Aurél

h. adm. mint iskolaszéki elnök.

547 1—1

Arverési hirdetmény.

Szoboticza község alólirott előljárósága részéről közhírré tetetik, hogy Szoboticza község tulajdonát képező

nagyvendéglő

és Benkovecz községben lévő

bikesi csárda

helyiség

f. é. szeptember 4-én

a szoboticzai körjegyzői irodában délután 3 órakor nyilvános árverés útján három évre bérebe fog adatni.

Erre vonatkozó árverséi feltételek a körjegyzői irodában bármikor betekintheők.

Kelt Szoboticzán, 1892. augusztus hó 18-ik napján.

Bartal György Kollárics Tamás

körjegyző. bíró.

563 1—2.

Hatóságilag engedélyezett
VÉGELADÁS.

Férfi, női és gyermek czipők és kalapok.

Mindennemű ruha kelmék.

Mindennemű **ruha kelmék**, fekete és színes **kásmérok, kreton, voil, szefir parket**, valódi **rumburgi és kreász vászon, chiffon, ágy és asztal terítők**, mindennemű **szőnyeg**, selyem, gyapju és mosó **kendők**, téli nagy kendők, fehér és színes valódi vászon **zebkendők, posztó és férfi ruha-szövetek**, továbbá

férfi, női és gyermek czipők és kalapok mindennemű **ingek, gallérok**, selyem **nyakkendők, hartsnyak**, fehér és színes **kötő pamut**, bársony és selyem szalagok

szabott árak mellett

a **beszerzési árnál tetemesen olcsóbban** adatnak el.

MAYER S-nél
Csáktornyan.

995 23—25.

A beszerzési áron alól.